

DESET ROKŮ

Kolik je to deset roků? Je to málo nebo moc? Kolik je to v lidském životě? Kolik je to v partnerském vztahu? Kolik je to v přátelství? Kolik je to ve skupině lidí, kteří jsou naladěni na totéž? Na lásku k lidové kultuře, na lásku k písničce, na dobré kamarádství. Je to málo, ale i hodně.

Jako každý vztah, jako každé přátelství, jako každý vývoj, jsme i my prošli vším možným, dobrým i špatným. Co všechno proteče jakoby mezi prsty deseti roků víme velmi dobře. Každá doba prochází rekapitulací toho předešlého.

Když se ohlédnu, vidím deset roků obecního pochopení, umožnění někde sedět, někde se scházet, někde hodnotit věci předešlé. Deset roků učitelského přístupu ke všem, ke každému jednotlivci zvláště, deset roků přemýšlení, co příště, co potom, jak dál, jak pochopit každého a jak se naladit na stejnou notu.

Deset roků všech možných vystoupení, všech společných setkání. Deset roků fašanků, deset roků vánočních svátků, deset roků písniček, které už jsou zakořeněny v srdcích posluchačů, ale i nás zpěváků. Deset roků výjezdů a návratů zpátky. Deset roků vítání do nového života, ale i deset roků postání nad hrobem odešlého kamaráda s poslední písničkou na cestě do nebes.

Deset roků tolerance partnerů, deset roků prosby: „Nachystáš mně kroj? Nachystáš mně boty?“ Deset roků čekání na návrat se slovy: Ppromiň, nějak se to protáhlo, ale mám tě rád.“ Deset roků údržby a starosti o kroje a o všechno, co máme tak rádi. Je to i deset roků nacházení sebe sama.

Republika slaví 100 let, díky této skutečnosti budeme vždy jednou desetinou tohoto století.

Je potřeba jenom vydržet.

Za Boršičany

Já